

08.01.2024 PONEDELJEK Peter Tomaž, škof		
09.01.2024 TOREK Andrej Corsini, škof	KRIŽ ob 18h	+ MARIJA LAVRENČIČ, Križ 238, 8 dan
10.01.2024 SREDA Gregor iz Nise	KRIŽ ob 18h	V TOLAŽBO STARŠEM DEKLICE ROZALIJE, Križ 146
11.01.2024 ČETRTEK Pavlin Oglejski II, škof	KRIŽ ob 18h	++ KLAVDIJ SLUGA in REGINA TROBEC, Križ 132
12.01.2024 PETEK Tatjana, mučenka		
13.01.2024 SOBOTA Hilarij, škof		
14.01.2024 NEDELJA 2 nedelja med letom	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	V ČAST MATERI BOŽJI ZA ZDRAVJE, Kazlje 21 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: BOŽIČNONOVOLETNE POČITNICE

Če bo zdravje naklonjeno, v tem tednu (ponedeljek, torek in četrtek) obiskujem družine v KRIŽU, v petek in soboto v ŠEPULJAH.

Sporočite, če kdo želi obisk v večernih urah.

Kratka statistika za leto 2023:

KRSTI: 4

POROKE: 4 (vse od drugod, domačih nič)

POGREBI: 14

STANJE BLAGAJNE: +1350€

Stroški tiskanja oznanil za celo leto: 840€

Bolj natančno na spletu, ko pripravim vse podatke.

Ob obiskih družin ugotavljam, da zelo lepo skrbite za svoje ostarele starše po načelu: Karkoli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni.. (tako Mt 25,40)

ŽUPNIJA TOMAJ

NEDELJA JEZUSOVEGA KRSTA

Štev.02/LETO XII.

07. JANUAR 2024

Nebeški Oče razodene, da je Jezus njegov sin

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 1,7-11)

Tisti čas je Janez oznanjal: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklónil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom.« Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa odprta in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Duhovna spodbuda

Pripadniki moje generacije se ne morejo ne spomniti poročnika Colomba. Med 70. in 80. leti je bil protagonist istoimenske detektivske televizijske serije, ki jo je edinstveno odigral ameriški igralec Peter Falk. Posebnost vsake epizode serije je bila v tem, da so gledalci krivca za zločin poznali že od začetka, lepota pa je bila videti, kako ga je poročniku Colombu počasi uspelo razkrinkati in razkriti elemente krivde, ki smo se jih zavedali tudi gledalci, sprva spregledani, četudi so bili morda tik pred našimi očmi. In poročnik Colombo je bil s svojo navidezno nerodnostjo pravzaprav skrben pregledovalec in preiskovalec, sposoben postaviti prava vprašanja ob pravem času.

Pomislim na poročnika Colomba in ta zelo izviren način pripovedovanja detektivskih zgodb, ki se začnejo od konca, se pravi, da se takoj ve, kdo je krivec, ker je navsezadnje takšna tudi pripoved zgodbe o Jezusu.

V evangeliju, ki ga beremo to nedeljo, ki bogoslužno zaključuje božični čas, smo še na začetku Markove knjige. Jezus se tu prvič prikaže v prvem poglavju v vsej svoji polni človeškosti. Tudi ostala evangelista Luka in Matej, na svoj način tudi Janez, sta nam povedala, da je Jezus pravi človek, rojen kot otrok, kot vsi drugi. Tudi tu se Jezus ne ustraši videti, da je pravi moški, saj se kot angel ne »suka« nad možmi in ženami, ki so postrojeni ob reki Jordan, da bi mu spovedali svoje grehe, ampak se tudi sam potopi v te vode z vsemi drugimi, tako kot vsi drugi. Tudi če bo kazal velika znamenja ozdravljenja in bo imel besede, ki bodo zbrale cele množice, je na koncu iz mesa in krvi kot vsi drugi, človek, zaznamovan s krhkostjo in omejenostjo, na križu na koncu evangelij bo resnično umrl. Toda v tem človeku je takoj vse od Boga in to je izjemna stvar. V Jezusovem mesu in človeškem življenju se razodeva navzočnost Božjega Sina, Boga ljubezni.

Marko na zelo jedrnat način pripoveduje o Jezusovem krstu, spokornem obredu, ki ga kot vsi drugi opravi pred Janezom Krstnikom. Namesto tega je poudarek na zelo čudnem in neverjetnem posegu samega Boga, ki z glasom, ki odpre nebesa, razkrije, kdo je človek, ki je prišel iz majhnega severnega mesta Nazareta.

Ta človek je »Božji sin, ki ga Bog ljubi in v katerem Vsemogočni najde vso svojo srečo«. Kot znamenje počiva na njem Božji Duh, njegov življenjski dih, njegova ljubezen.

Glede na to, kako piše Marko, se zdi, da ta glas iz nebes in tega Duha doživi samo Jezus in tisti, ki so potem prebrali zgodbo. Tako takoj vemo, kdo je Jezus, toda tisti, ki so ga zgodovinsko poznali, so ga odkrili malo po malo, in ne s čarovnijo ali vsiljevanjem. Spoznal ga je tako, da je bil z

njim vsak dan kot učenec.

Da bi odkrili, da je polnost božja in da je vsa božja volja v tem človeku, v njegovih gestah in v njegovih besedah, so res trajala leta in tega na koncu niso razumeli vsi, marsikdo ga je namreč po kratkem navdušenju in površnem poznavanju prepustil njegovi usodi.

Da je Jezus »Božji Sin« pod križem, ne bomo slišali iz božjega glasu, ampak iz ust stotnika, ki je, ko je videl, kako človek tako umira, razumel, kdo v resnici je. Iz daru sebe iz ljubezni se Bog razodeva v umirajočem telesu Jezusa iz Nazareta

Tudi mi, ki beremo evangelij, počasi, čeprav že poznamo pravo identiteto Jezusa, kot v zgodbah nadporočnika Colomba, smo poklicani, da preiskujemo Jezusove besede in kretnje. In kot preiskave poročnika v televizijski seriji tudi mi se ne moremo ustaviti na površju, ampak moramo potrpežljivo in radovedno iskati, kako Jezus pokaže svojo pravo naravo in navsezadnje tudi našo. S tem raziskovanjem Jezusa odkrijemo tudi svojo pravo identiteto, tisto, ki nam je bila dana v trenutku, ko smo oživeli in ko smo bili krščeni. Tudi mi smo otroci, ki jih Bog ljubi, tudi mi imamo Božjega Duha, ki se odloči počivati v nas. Vse to nam je povedano v trenutku krsta, čeprav tega ne moremo razumeti, ne le zato, ker smo premladi (če smo to prejeli kot otroci), ampak predvsem zato, ker tega ne moremo razumeti, če tega ne živimo vsak dan.

Celotno krščansko življenje od krsta dalje je to raziskovanje, da v sebi odkrijem Božjo navzočnost, odločitev, ki jo Bog naredi zame v moji človeškosti, krhki in omejeni, a globoko ljubljeni. To je živ krst: vsak dan izbirati Boga in z Jezusom odkrivati svojo pravo identiteto, to je, da sem bil najprej jaz tisti, ki me je On izbral in ljubil.

Ne spomnim se svojega krsta, a sem ga podoživljal malo po malo, v evangeliju iskal tisto, kar mi je bilo že popolnoma takoj dano, da bi tekom svojega življenja odkril, da me Bog resnično ljubi. Kar se mene tiče, to še ni konec, kajti tu se še prav zgodba začne...